

19de JAARGANG, NR. 363
4 OKTOBER 2021

IN DIT NUMMER:

- 1 BERICHTEN**
5 JAZZ OP PAPIER
6 JAZZ OP DE PLAAT
 Artvark, Nik Bärtsch,
 Teus Nobel, Johan Plomp, Arthur
 Possing, Joachim Caffonette e.a.
11 JAZZ OP HET PODIUM
 Reio & Raphael Vanoli, Jazz à Liège.
EN VERDER (ONDER MEER):
17 Europe Jazz Media Chart Oktober

18 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 09 2021
NR 364 KOMT 18 OKTOBER UIT

BERICHTEN

**Haarlemse jazzpodia bundelen
krachten op platform 023jazz.nl**

Om het jazz- en bluesaanbod beter voor het voetlicht te brengen, heeft een aantal Haarlemse jazzpodia digitaal zijn krachten gebundeld. Het resultaat, de website 023jazz.nl, werd op 11 september in de Philharmonie van Haarlem gepresenteerd door Thomas Toussaint van de Haarlem Blues Club, Arno Dui-vestein van de Pletterij en muziekjournalist Peter Bruyn. De website bevat de

jazzagenda van onder meer Haarlems Jazz Under-ground/The Wolfhound, JazzX voor jonge musici, het Verhalenhuis, Haarlem 105, Patronaat, Haarlem Bluesclub en de Pletterij. '023' verwijst naar het kengetal van Haarlem en werd als naam gekozen in navolging van vergelijkbare websites in Utrecht (030jazz) en Den Haag (070jazz).

Meer info: <https://www.023jazz.nl/>

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Ig Henneman (links) op de hoes van een album uit 2019.

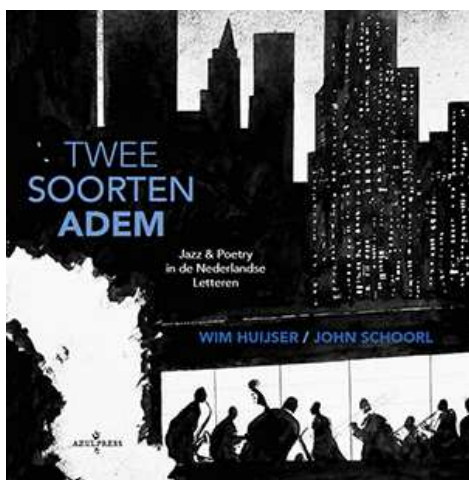
IG HENNEMAN KONINKLIJK ONDERSCHIEDEN

Violiste Ig Henneman is 12 september in Amsterdam benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Ze ontving de koninklijke onderscheiding vanwege haar belangrijke bijdrage aan de Nederlandse jazz en geïmproviseerde muziek. Henneman kreeg de onderscheiding uit handen van de Amsterdamse cultuurwethouder Meliani.

De uitreiking vond plaats in het Orgelpark, waar ter viering van Hennemans 75ste verjaardag door een aantal groepen werk van haar werd uitgevoerd. In de loop van de jaren schreef ze stukken voor haar eigen groepen ((Ig Henneman Sextet, Duo Baars-Henneman, Queen Mab Trio), maar ook voor bijvoorbeeld de David Kweksilber Bigband, het Canadese Orkestra Futura, het Italian Instabile Orchestra en het Clazze Ensemble. Verder was Henneman mede-oprichter van de Stichting WIG, die zich inzet voor de bevordering van gecomponeerde en geïmproviseerde muziek, onder meer met een platenlabel.

Hnita Jazz Club dit seizoen op locatie

Omdat de renovatie van het pand van de Hnita Jazz Club in Heist-op-den-Berg nog niet afgerond is, zullen de concerten het komende seizoen op verschillende locaties plaatsvinden, onder meer in Staminee De Living in Heist-centrum. Het seizoen opende daar 21 september met Thomas Champagne Random House feat. Adam O'Farrill. Hij is de eerste Amerikaanse gast die de club sinds meer dan anderhalf jaar mag ontvangen. Ook staan concerten in samenwerking met het Mechelse kunstencentrum Nona op het programma.

Wim Huijser en John Schoorl stellen 'jazz & poetry'-bundel samen

Onder de titel 'Twee soorten adem' is bij uitgeverij Azul een 'jazz & poetry'-bundel verschenen met werk van Mischa Andriessen, Wilfried de Jong, Barney Agerbeek, Guy van Hoof, Roger de Neef, Fred Papenhove en Reinold Widemann. Basist Jasper Somsen maakte daar met het ensemble Silent Live een 'luisterboek' bij. De bundel is samengesteld door Wim Huijser en John Schoorl. Huijser schreef ook een essay over een eeuw 'jazz & poetry' en Schoorl interviewde voor het boek Jules Deelder. Misha Andriessen sprak met Bernlef over jazz en poëzie. In 'Twee soorten adem' is ook werk van de zeven beeldende kunstenaars opgenomen.

Oude stijl-jazzclub Oss stopt

Mardi Gras, de oude stijl-jazzclub van Oss, stopt na zeventig jaar. Het bestuur zet deze stap noodgedwongen omdat jongeren geen interesse hebben in het aanbod en de belangstellende ouderen steeds geringer in aantal worden. Met 53 betalende leden en acht sponsors is de spoeling te dun geworden. De sluiting door corona betekende de nekslag voor de club.

Candy Dulfer tijdens het festival The Hague Jazz. (Foto: Joke Schot)

EDISON JAZZ OEUVPRIJS VOOR CANDY DULFER

De Edison Jazz Oeuvreprijs 2021 is toegekend aan Candy Dulfer. De jury roemt haar omdat ze muzikale integriteit aan een groot zakelijk en creatief talent koppelt. Met een Edison Jazz 2021 zijn verder onderscheiden:

Nationaal:

Sun-Mi Hong Quartet: 'A Self-Strewn Portrait'

Internationaal:

Nubya Garcia: 'Source'

Vocaal Nationaal:

Sanne Rambags: 'Sonna'

Vocaal Internationaal:

Kurt Elling & Danilo Perez: 'Secrets Are The Best Stories'

Het Document:

Metropole Orkest & Ack van Rooyen: 'Then And Now'

De Edison-jury bestond dit jaar uit Andrew Makkinga, Angelique Houtveen, Annie van der Velde, Co de Kloet, Michelle Kuypers en voorzitter Imme Schade van Westrum. De Edison is de oudste muziekprijs in Nederland.

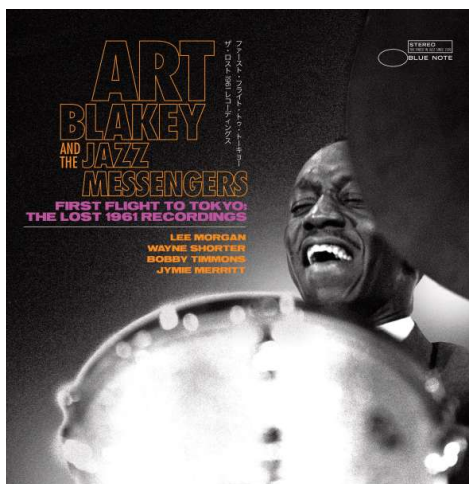
Volg ons ook op: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

Brusselse Sound Jazz Club heropent mogelijk in november

De Brusselse Sounds Jazz Club (Rue de la Tulipe) heropent mogelijk op 18 november. De club, geopend in 1986, sloot in maart 2020 de deuren, toen het pand verkocht werd. De nieuwe eigenaar zocht contact met de Brusselse pianist Joachim Caffonnette, die met behulp van crowdfunding een doorstart hoopt te maken. Daarvoor moet de zaal opnieuw uitgerust worden en is geld voor salarissen nodig. Als het allemaal lukt hopen de initiatiefnemers jaarlijks 160 concerten te kunnen aanbieden. Onder anderen gitarist Philip Catherine, trompettist Jean-Paul Estievenart, trompettist Bert Joris en pianist Igor Hegenot hebben al toegezegd om te komen optreden.

Meer info:

<https://www.sounds.brussels/nl/>

Niet eerder uitgebrachte opnames Art Blakey (1961) bij Blue Note uit

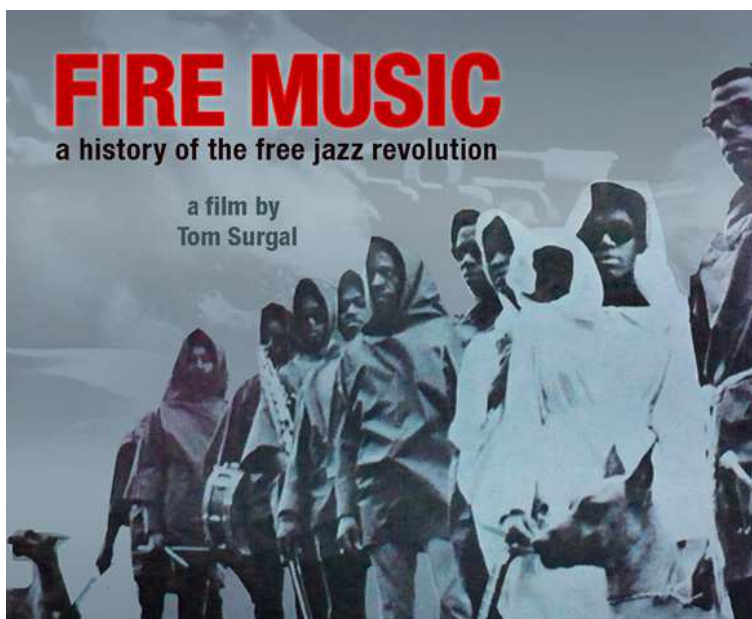
Bij Blue Note verschijnt in november een niet eerder op plaat uitgebrachte concertopname van Art Blakey & The Jazz Messengers. De titel: 'Art Blakey-First Flight to Tokyo: The Lost 1961 Recordings'. Drummer Blakey is te horen met trompettist Lee Morgan, tenorsaxofonist Wayne Shorter, pianist Bobby Timmons en bassist Jymie Merritt. De opname werd gemaakt op 14 januari 1961 in de Hibiya Public Hall in Tokyo. The Jazz Messengers waren toen voor het eerst in Japan. De groep speelde onder meer Parkers 'Now's the time' (22 minuten lang), Monks 'Round About Midnight', 'Blues march' (12 minuten lang), 'Dat dere' en 'Moanin'' (13 minuten lang).

Luister hier naar 'Moanin'':

<https://bit.ly/3IGBmD5>

Bekijk hier het overzicht van alle jazzportretten die in JF verschenen:

<http://www.jazzflits.nl/overzichtjazzportretten.pdf>

Film over geschiedenis free jazz in VS in première

Begin september is in de VS een documentaire over de geschiedenis van de free jazz in première gegaan. In 'Fire Music' passeren de grote namen uit de scene de revue. "It is the story of an irrepresible art form that has inspired generations of fans the World over. The originals that bucked convention in order to forge their radical sound must have their story told, for their fire will never be extinguished", menen de filmmakers. In de film van regisseur Tom Surgal zit veel archiefmateriaal uit de jaren zestig (van saxofonist John Coltrane, drummer Rashied Ali, saxofonist Albert Ayler, trompettist Don Cherry, saxofonist Ornette Coleman, saxofonist Eric Dolphy en het orkest van Sun Ra) en wordt naar deze jaren terug gekeken door jazzcriticus Gary Giddins. Ook komen pianiste Carla Bley, pianist Dave Burrell, saxofonist Sam Rivers en pianist Cecil Taylor in de film aan het woord.

Bekijk hier de trailer van de film: <https://bit.ly/3EGtStW>

BEURS JAZZAHEAD! VOLGEND JAAR WEGENS SUCCES ANDERMAAL VIA INTERNET TE VOLGEN

Jazzahead!, het jaarlijkse internationale showcase- en netwerkevenement vanuit de Messe in Bremen, zal volgend jaar deels via internet te volgen zijn. Dit jaar gebeurde dat door de coronapandemie noodgedwongen ook en dan integraal. Ook gaat de uitreiking van de Deutscher Jazzpreisen deel uitmaken van het programma.

Onder het motto 'close together from afar' werd Jazzahead! dit jaar van 29 april tot en met 2 mei alleen via internet aangeboden. Na afloop bleek daarmee een nieuw publiek te zijn aangeboord. Professionals die onder normale omstandigheden nooit naar Bremen zouden komen, namen aan bijvoorbeeld het conferentieprogramma deel of bekeken showcases. Een goede zaak en dus voor herhaling vatbaar, meenden de organisatoren. Jazzahead! heeft voor 2021 ook de tweede editie van de uitreiking van de Deutscher Jazzpreisen binnengehaald. Die werden in 2020 voor het eerst op instigatie van het Ministerie van Cultuur uitgereikt aan Duitse en internationale artiesten. De organisatoren hopen dat de prijzen en de Duitse jazz door de uitreiking tijdens Jazzahead! meer internationaal prestige verwerven. Het evenement Jazzahead! 2022 is van 28 april tot en met 1 mei.

Podium PlusEtage werkt samen met Belgisch label A New Wave of Jazz

Vanaf eind oktober presenteert het jazzpodium PlusEtage (Baarle-Nassau) iedere twee maanden een artiest van het Belgische label A New Wave Of Jazz. Om te beginnen is dat op 22 oktober het trio Martina Verhoeven/George Hadow/Patrick De Grootte. In de concertreeks wordt vrije improvisatie, avantgarde en 'experimentele' free jazz gebracht. Het intieme karakter van de zaal past volgens de programmeurs van de PlusEtage perfect bij de muziekstijlen die door het label worden vastgelegd: "Deze muziekstijlen komen vooral live tot hun recht".

Meer info: <https://newwaveofjazz.com/>

Jazz at Lincoln Center heropent met viering verjaardag Wynton Marsalis

Met de viering van de zestigste verjaardag van directeur Wynton Marsalis heropent het New Yorkse Jazz at Lincoln Center op 18 november de deuren. Die waren gedurende het gehele voorgaande seizoen gesloten vanwege de coronapandemie. 'Wynton at 60' is een programma met het Jazz at Lincoln Center Orchestra, waarin wordt teruggeblikt op de veertigjarige loopbaan van de trompettist. Marsalis is sinds 1987 artistiek

Wynton Marsalis. (Foto: Danny Clinch)

directeur en sinds 2012 algemeen directeur van Jazz at Lincoln Center. In het nieuwe seizoen treden ook onder anderen de zangeressen Dianne Reeves, Catherine Russell en Cécile McLorin Salvant op en staan er eerbetonen aan pianist Chick Corea, bassist Charles Mingus en orkestleider Duke Ellington op de rol.

Concertaankondigingen vindt u op: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

Winnaar Jort Terwijn tijdens de finale van de Leiden Jazz Award. (Foto: Leidse Amateur Fotografen Vereniging)

'ORIGINELE SPEELWIJZE' LEVERT JORT TERWIJN LEIDEN JAZZ AWARD 2021 OP

De Nijmeegse bassist Jort Terwijn heeft 11 september met zijn band Önder de Leiden Jazz Award 2021 gewonnen. Hij kreeg een wisseltrofee en een geldbedrag van 1.500 euro. En dat vanwege zijn volgens de jury 'originele speelwijze' en 'de goede balans tussen controle van het geheel en individuele artistieke vrijheid binnen de band'.

De jury bestond tijdens de dertiende editie van het concours uit Wouter Turkenburg (voorzitter), Soo Cho (pianiste), Sebastiaan van Bavel (pianist), Ken Vos (journalist), Fleurine Verloop (zangeres, BIM-voorzitter), Marit van der Lei (zangeres) en Wim van Vliet (programmeur Hot House Leiden). De andere finalisten, allen studierend aan een Nederlands conservatorium, waren trompettist Antonio Moreno, drummer Tristan Guillaume en de pianisten Aseo Friesacher, Daeyeon Shin en Carlos Cippelletti. Ze kregen als troostprijs een document met een verklaring van deelname aan de finale.

Albert Mangelsdorff Preis voor Aki Takase

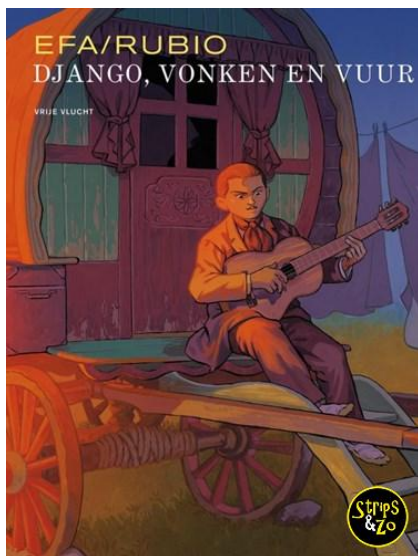
Pianiste Aki Takase krijgt 5 november de prestigieuze Duitse Albert Mangelsdorff Preis 2021. "Ihr beeindruckendes vielfältiges Oeuvre hat internationale Strahlkraft, ihre kraftvolle expressive Spielweise ist einzigartig und klar erkennbar – meist beim ersten Ton", aldus de jury met daarin Nadin Deventer (Jazzfest Berlin), Arndt Weidler (Jazzinstitut Darmstadt) en Nils Wogram (trombonist). De Mangelsdorff Preis, waaraan een geldbedrag van 15.000 euro is verbonden, wordt sinds 1993 tweejaarlijks uitgereikt door de Deutsche Jazzunion. De laatste twee winnaars waren saxofoniste Angelika Niescier (2017) en drummer Paul Lovens (2019).

Jazzfest Berlin krijgt EJA Award 2021

De EJA Award, de jaarlijkse onderscheiding van het Europe Jazz Network voor het beste jazzfestival of -podium, gaat dit jaar naar het Jazzfest Berlin. Dat is een van de oudste jazzfestivals in Europa. Het krijgt de prijs omdat het zich steeds weer vernieuwt om muzikale en culturele grenzen te overschrijden, aldus de jury. Voor het eerst in de festivalgeschiedenis wordt het festival sinds drie jaar door een vrouw geleid: Nadin Deventer. Eerdere winnaars waren het Jazz Festival Ljubljana (2018), het Jazzfest Sarajevo (2019) en de podia Victoria in Oslo en Porgy & Bess in Wenen (2020).

JAZZ OP PAPIER

DJANGO 'GESTRIPT'

[Ricard] Efa en [Salva] Rubio.

Django, vonken en vuur;

vert. uit het Frans

James Vandermeersch

[Marcinelle, België] : Dupuis, 2021.

68, [20] pag. : ill. ; 32x25 cm.

(Vrije Vlucht).

ISBN 978-90-314-3959-1 geb.

Prijs 25 euro.

Bekijk hier het overzicht van alle boekbesprekingen die in Jazzflits verschenen: <https://bit.ly/3iiHUrS>

Moeder, staan er ook plaatjes in? Een bevestiging klonk als een aanbeveling. Immers; het oog wil ook wat. Duurder gezegd: "De combinatie van tekst en illustraties doet een appèl op meerdere kanalen in ons brein en dat zorgt ervoor dat we minder cognitieve energie nodig hebben om de informatie te verwerken." (Citaat uit de Volkskrant van 18-9-2021 in een artikel over een strip over borstkanker!). Al in de jaren dertig speelden dagbladen daarop in met een dagelijkse strip voor kinderen, eerst nog met een ondertekst. Wat de feuilleton was voor de volwassene, was de vervolgstrip voor het kind. Sommige werden gebundeld, en zo ontstonden er naast prentenboeken de stripboeken. En niet alleen voor kinderen.

Het verschijnsel heeft, vooral in Frankrijk en België, een enorme vlucht genomen. Wie weleens een stripwinkel is binnengelopen, wordt overstelpt door lange rijen stripboeken van allerlei aard. Ook de jazz is aan bod gekomen, onder andere met verhalen over Louis Armstrong en Billie Holiday. Uit België kennen we, in een iets andere opzet, boekjes over Thelonious Monk en Charles Mingus, beide door een van de beste tekenaars in dit genre, Louis Joos. We denken ook aan de inmiddels gestopte serie BD Jazz van de Franse uitgeverij Nocturne met minstens vijftig deeltjes. Hierbij wordt op een twintigtal pagina's één scene of eigenschap van een musicus belicht, aangevuld met twee cd's, meestentijds met muziek uit de jaren vijftig. Blevan al deze uitgaven onvertaald, in het Nederlands verschenen deeltjes over saxofonist Barney Wilen, Fats Waller en het buitenbeentje Boris Vian. En daar is, welbeschouwd voor Franse begrippen wel wat laat, de nog altijd immens populaire gitarist Django Reinhardt nu bijgekomen.

Over Django's jeugd zijn weinig feiten bekend. De auteur heeft zich vooral beroepen op een Spaanse uitgave van Juan Jimenez en Émilie Durand uit 2012, maar hij had ook kunnen volstaan de Engelstalige studie van Michael Dregni uit 2004 te raadplegen. Want hetgeen over zijn jeugd bekend is, zijn voornamelijk vaste typeringingen zoals het niet naar school gaan, het rondtrekken, het huwen op jonge leeftijd. Voorvallen uit de kinderjaren werden hoogstens mondeling doorgegeven in beperkte kring, laat staan voor het nageslacht of onderzoekers opgeschreven.

Enkele scènes zijn dan ook ingevuld naar inzichten van de scenarioschrijver, zoals de omstandigheden waaronder zijn geboorte plaatsvond, het soort kattenkwaad dat hij uithaalde, het verdriet van zijn jeugdliefde en ... de exacte oorzaak van de fatale brand. Wel komt, als zijn wonderbaarlijk spel op de banjo in wijdere kringen bekend wordt, vlak daarvoor het aanbod van de Engelse bandleider Jack Hylton ter sprake.

De tekeningen en de ballontekst zijn op het karikaturale af, maar dat schijnt eigen te zijn aan het genre. Moeder: "Bella is nog jong, Ze zal nooit bij een man blijven die alleen nog kan bedelen." Omstanders: "Laat me eens zien wat je met die hand kunt, sul!"

Het verhaal eindigt met de brand zelf, inclusief de nasleep; we zijn dan pas over de helft. Django gaat over op de gitaar en na anderhalf jaar weet hij het instrument op zijn manier onder de knie te krijgen. Een vondst is om het vele oefenen weer te geven door reeksen tekeningetjes van alleen de verminkte linkerhand. Dan ligt de wereld voor hem open.

Het voorwoord is geschreven door Thomas Dutronc, zoon van zangeres Françoise Hardy en zelf gitarist-zanger in dit wereldje. Scenarioschrijver Salva Rubio geeft op zestien pagina's dan nog een informatieve en sympathieke verantwoording ten aanzien van de gemaakte keuzes. Of er een vervolg komt? Dat laten de auteurs aan anderen over. **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

ARTVARK
Mother Of Thousand
Oink Records

'A soundtrack for the ultimate roadtrip' is de ondertitel van het nieuwe album van het saxofoonkwartet Artvark, 'Mother Of Thousand'. Dat is niks te veel gezegd, want het viertal probeert veel verschillende atmosferen en klanklandschappen op te roepen. Soms klinkt de groep daarbij haast klassiek in hun warme sound, maar daarnaast wordt er ook lustig geëxperimenteerd met studiomaniplatie en instrumententechnieken. Zo maakt 'STNKs' gebruik van kleppen-gekleetter en 'slap tongue' om een percussief stuk vorm te geven. De altsolo van Bart Wirtz erin klinkt merkwaardig gedempt – het is het resultaat van een opname met zijn iPhone. Maar verreweg het vreemdste stuk op het album is 'A slide's knot'. Hierin bespelen de Artvark-leden slidesaxofoons en Swanee-saxofoons. Deze met schuiven bespeelde saxofoonachtige instrumenten werden in de jaren twintig van de vorige eeuw ontwikkeld voor special effects. Saxofoonprofessor Leo van Oostrom (die als gast meespeelt) heeft er een aantal in zijn immense collectie. Door de manier van bespelen krijgt de muziek iets ongrijpbaars en lijkt het of we hier een steel guitar of een theremin horen. Minder spectaculair is het eerbetoon aan de uitvinder van de saxofoon, Adolphe Sax: 'Inner circle'. Hierin bespeelt het kwartet authentieke instrumenten uit het atelier van de uitvinder zelf – uiteraard ook uit de verzameling van Van Oostrom. Verder horen we tijdens deze reis door tijd en ruimte veel minimal music-invloeden ('Glassy' komt voort uit een samenwerking met componist Philip Glass) en zelfs een tweetal stukken die geïnspireerd zijn door sterrenstelsels. De cd-hoes vermeldt geen individuele componisten, omdat het ontstaansproces van 'Mother Of Thousand' collectief is geweest, en sommige stukken zelfs uit improvisaties zijn ontstaan. **Herman te Loo**

Bezetting:

Rolf Delfos (altsax, slidesax), Bart Wirtz (altsax, Swanee-sax), Mete Erker (tenorsax, sildesax), Peter Broekhuizen (bartitonsax, Swanee-sax) + Leo van Oostrom (Swanee-sax), Mark Schilders (drums).

Bekijk hier een prachtig filmpje bij 'STNKs':
<https://youtu.be/KApK3Fwzwhg>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

NIK BÄRTSCH
Entendre
ECM

De essentie. Niets meer. Niets minder. Pianist Nik Bärtsch liet zijn hele band Ronin weg en speelde een cd vol. Solo. Maar het genre, het karakter, de intensiteit en dus de essentie zijn gelijk gebleven. Natuurlijk is het zonder bas en drums minder funky, dat is logisch. Maar wat is het interessant als de kern en de ziel van Ronin toch kaarsrecht over-eind overblijven. Zijn telkens repeterende patronen komen nu nog duidelijker naar voren. Complexe eenvoud dus.

De Zwitser noemt de cd 'Entendre'. Dat is Frans voor horen, geluid waarnemen. Bärtsch vindt luisteren een dynamisch en creatief proces. Hij laat over aan de luisteraar wat hij wil horen. Daarbij benut hij alle uithoeken van het instrument. Niet alleen de toetsen maar ook het binnenwerk van de vleugel. Hij speelt zes eigen creaties die hij al jaren 'Modules' noemt.

Laag over laag sleept hij je mee in de binnenste krochten van zijn 88 snaren. Maar bij een haakse bocht hoeft hij nu geen teken naar de band te roepen. Hij bepaalt zelf de snelheid in de bocht en hoe lang hij een minimal patroon aanhoudt. 'Dé-jà vu, Vienne' lijkt de enige niet-module. Maar dat stuk is een bewerking van een Modul.

'Module 5' is een mooi voorbeeld van de gelaagdheid die Bärtsch in zijn stukken legt. Naast een angstaanjagend snel motiefje speelt hij een langzaam veranderende boventoon waarbij onduidelijk is waar hij hem vandaan haalt. Maar ondanks de lange herhalingen blijft het enorm spannend. De opnames zijn gemaakt door de befaamde Stefano Armerio in Auditorio Stelio Molo. Hij geeft het instrument excellent weer en toont een prachtige zwarte stilte rond de vleugel. En de luisteraar: die bepaalt zelf wat hij bij die klanken wil zien. Of horen. Met groot succes!

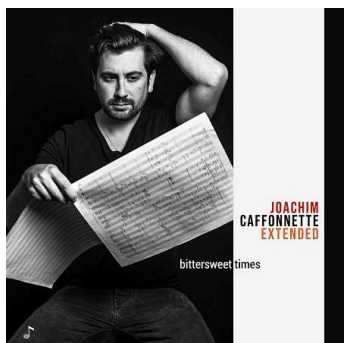
Peter J. Korten

Bezetting:

Nik Bärtsch (piano).

Bekijk hier een video over de plaat:
https://www.youtube.com/watch?v=XpBUfZ_AcS4

JOACHIM CAFFONNETTE EXTENDED
Bitter Sweet Times
 Hypnote Records

De Belgische pianist Joachim Caffonnette heeft een album uitgebracht met triostukken en een aantal stukken met blazers. Door die afwisseling en de diversiteit in de composities is zijn 'Bitter Sweet Times' een veelzijdige plaat die de aandacht goed weet vast te houden.

Caffonnettes' creaties hebben iets plagerigs, hij speelt voortdurend met je verwachtingspatronen. Soms neemt een melodie of een solo een wending waarvan je denkt 'hè, die noot?', en een seconde later denk je 'oh ja, zo kan het wel!'. Daarmee is het project in kunstzinnig opzicht wat mij betreft geslaagd. Het is nooit voorspelbaar of macho: smaak en avontuur voeren de boventoon. Je komt zowel de grilligheid en humor van Monk, het kleurgebruik van Bill Evans als de klassieke invloeden van Keith Jarrett tegen. Op het hoesje van de cd worden het bebop-erfgoed en het impressionisme gebruikt om deze muziek te duiden, en dat is goed invoelbaar.

Verder zit het qua pianospel allemaal zeer degelijk in elkaar. Hij heeft een excellente timing, en in de ballads hoor je een verfijnd toucher wat doet vermoeden dat hij ook een klassieke ondergrond heeft. Caffonnette kan flink doorpompen als het moet, met in de lijnen soms iets te weinig adempauzes, maar in de meeste stukken is zijn manier van doseren opvallend beheerst, spaarzaam en doorleefd. En dat is knap als je over zoveel techniek beschikt.

In de ritmesectie wordt de bandleider gesteund door de New Yorkse drummer Noam Israeli, en Jasen Weaver uit New Orleans op de contrabas. Als je op de details let hoor je al gauw dat Caffonnette zich thuisvoelt in het verfijnde bedje dat dit duo neerlegt: het swingt, en heeft iets lichts en fris. Het brusheswerk en niet te vergeten de malletspartij in een van de stukken zijn werkelijk oorstrelend. De bassist speelt loepzuiver en weet ook solistisch van wanten.

Een grote en aangename verrassing is de bijdrage van de blazers. Aanvankelijk zou ik zweren dat ik de Belgische trompettist Bert Joris aan het werk hoorde, maar het bleek Hermon Mehari uit Kansas City te zijn. Net als Joris is Mehari geen powerblazer, maar wát een muzikale lijnen en flexibiliteit! Een genot om naar te luisteren. Dat genot wordt nog verder uitgebouwd als Mehari steun krijgt van Édouard Wallyn op trombone and Quentin Manfroy op alt- en basfluit. Caffonnette gaat daarmee duidelijk niet voor de weg van de minste weerstand: hij verzint de ene mooie tegenbeweging na de andere, en als de drie samenkomen geeft dat een bijna orchestraal effect. Je moet er maar opkomen, met zo'n bezetting.

Deze cd is te vergelijken met een meergangendiner, met liefde bereid. Wie houdt van dosering, verrassingen en verfijning kan aan dit album veel luisterplezier beleven.

Bart Noorman

Bezetting:

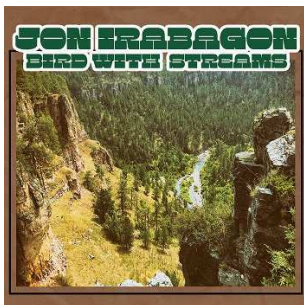
Joachim Caffonnette (piano, composities),
 Jasen Weaver (bas),
 Noam Israeli (drums),
 + Hermon Mehari (trompet),
 Édouard Wallyn (trombone).
 Quentin Manfroy (alt- en basfluit).

Luister hier naar een nummer van het album:
<https://www.youtube.com/watch?v=SHy2eVFLI8>

SPOTIFY AFSPEELLIJST

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/3kRR8x1>

JON IRABAGON
Bird With Streams
Irabbagast Records

In 2020 was het honderd jaar geleden dat Charlie Parker werd geboren, maar het was ook het jaar van de coronapandemie. Om die laatste reden ontvluchtte saxofonist Jon Irabagon New York en vertrok naar familie in South Dakota. Aldaar trok hij zich met zijn tenorsax terug in de kleine canyon Falling Rock en stortte zich solo op het repertoire van de grote altsaxofonist. In deze 'field recordings' horen we allerlei omgevingsgeluiden, van wind tot vogels en van vliegtuigen tot herten. Het geeft een beetje een idee hoe Sonny Rollins geklonken moet hebben onder de Williamsburg Bridge tijdens zijn retraite van het podium. De grote tenorsaxofonist is in de geest zeer aanwezig op 'Bird with Streams', want Irabagon pakt een aantal stukken uit het repertoire van Parker aan met de melodische inventie die we van Rollins kennen. Ook citeert hij in de 'liner notes' zijn held, die het heeft over de vrijheid die Parker en de bebop hem boden. Maar Irabagon gaat in een aantal stukken verder dan het melodisch improviseren op het thema. Dan haalt hij zijn mondstuk van de saxofoon en laat zijn adem als wind door zijn instrument waaien. De contouren van het thema worden daarin met een voorwereldlijke klank op fascinerende wijze tot leven gebracht. Verder gebruikt hij de aanwezige klanken door te reageren op de wind, gebruik te maken van de natuurlijke echo, een vier-om-vier aan te gaan met de vogels of de eland uit de titel 'Moose the mooche' uit zijn mondstukloze toeter te toveren. In het laatste stuk van de cd, 'Quasimodo', hoor je hem langzaam wegllopen – een natuurlijke fade-out van een wel heel wonderbaarlijk eerbetoon aan Bird.

Herman te Loo

Bezetting:

Jon Irabagon (tenorsax).

Luister hier naar een track van het album:

<https://bit.ly/3zYj8U9>

TEUS NOBEL LIBERTY GROUP
Pleasure Is The Measure
339 Records

In juni 2021 was het weer mogelijk om met maximaal dertig bezoekers live-concerten te bezoeken. Trompettist Teus Nobel maakte van de gelegenheid gebruik om twee dagen het Tilburgse jazzpodium Paradox af te huren en opnamen te maken in aanwezigheid van publiek. Beide dagen werden twee sets gespeeld en werd steeds uit negen nummers gekozen. Het was de bedoeling een dubbel-cd te maken maar uiteindelijk werden de beste zeven nummers geselecteerd en onder de titel 'Pleasure Is The Measure' op één cd uitgebracht. De eerste dag was ik aanwezig en hoorde het publiek dat net als de musici lange tijd droog had gestaan, enthousiast met applaus, gejoel en fluiten op de muziek reageren. Echt aanwezig zijn bij een concert of er naar luisteren op een cd kan een heel andere ervaring zijn. Het concert live meemaken vond ik een geweldige ervaring, maar na het beluisteren van deze cd kan ik rustig stellen dat de muziek op de cd kaarsrecht overeind is blijven staan.

Bij mijn aanwezigheid op 20 juni werd een toegift gespeeld waarover ik toen schreef: "Met het nummer 'Journey of man' werd die toegift een verrassende keus. Dit was het beoogde titelnummer van zijn vorige cd maar werd indertijd afgekeurd. Nu was dit nummer het hoogtepunt van de avond. Nobel speelde met bravoure, de band met opspattende energie alsof ze pas na een uur echt op stoom waren gekomen. Teus Nobel keek na afloop tevreden terug op zijn toegift. Die komt er zeker op. Maar wie weet, zijn nieuwe titelnummer dan wellicht weer niet." En zo is het precies gegaan. Teus Nobel is bijzonder actief en zijn Liberty Group is slechts een van de projecten waarmee hij aan de weg timmert. Uitgangspunt is bebop maar dat uitgangspunt is behoorlijk achter de horizon verdwenen door de hedendaagse aanpak van Nobel die zijn straight-ahead-jazz de accenten en ritmiek van nu meegeeft. Aan de composities, alle van de bandleden, wordt met name in de ballads een sterke emotionele lading gegeven, alle bandleden krijgen de ruimte om hun eigen interpretatie te geven en wanneer Nobel zelf soleert vormt het ritmetrio een ijzersterke basis. 'Pleasure Is The Measure' geeft daarmee zijn kandidatuur luid en duidelijk af voor de verkiezing van de beste jazz-cd van 2021.

Tom Beetz

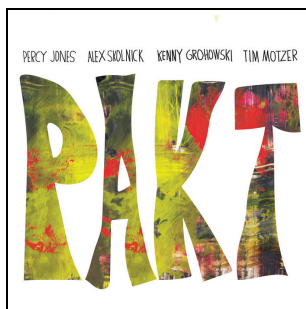
Bezetting:

Teus Nobel (trompet, bugel),
 Alexander van Popta (piano),
 Jeroen Vierdag (contrabas),
 Tuur Moens (drums).

Beluister hier het nummer 'In fruit':

<https://www.youtube.com/watch?v=C-xxk9BauR0>

PAKT
Pakt
MoonJune Records

Het segment groepen die progrock/jazzrock combineren met elementen uit de freejazz en vrije improvisatie is behoorlijk klein. In het verleden was Association PC van drummer Pierre Courbois er een fraai voorbeeld van, en het label MoonJune heeft met groepen als Machine Mass, douBt en Iron Kim Style een paar vertegenwoordigers in de catalogus zitten. Met het nieuwe kwartet Pakt is een loot aan die boom toegevoegd. Gitarist Alex Skolnick komt oorspronkelijk uit de thrash-metalhoek en getuigt daar soms van met virtuoze solopassages, terwijl zijn collega Tim Motzer het meer in de experimentele richting zoekt en vervreemdende samples aan zijn gruisige gitaarspel toevoegt. Basgitarist Percy Jones levert stuwend melodisch spel dat met het gedreven drumwerk van Kenny Grohowski de motor vormt van de band. De laatste heeft echter ook een vrije, polyritmische inslag in zijn spel die op de meer open momenten de improvisaties van extra kleur voorziet. Hoewel beide schijfjes van deze live opgenomen dubbel-cd een tracklisting hebben, klinkt het album als een lange, aaneengesponnen geluidsgolf. Soms is die hectisch en werkt het powerdrumwerk haast hypnotisch, op andere momenten hebben melodiefragmenten de overhand. Maar wie daarbij zoekt naar herkenbare, mee-neuriebare en herhaalbare thema's, is bij Pakt aan het verkeerde adres. De fantasie van het viertal maakt echter veel goed en ook het dynamiekgebruik is bij hen in goede handen. Dat de spanning af en toe wat inzakt, is het gevaar van de gekozen methode van vrije improvisatie zonder afspraken.

Herman te Loo

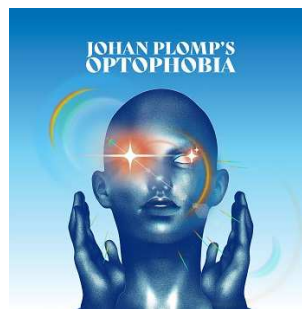
Bezetting:

Alex Skolnick (gitaar),
 Tim Motzer (gitaar, elektronica),
 Percy Jones (basgitaar),
 Kenny Grohowski (drums).

Luister hier naar een track van het album:

<https://pakt-moonjune.bandcamp.com/album/pakt>

JOHAN PLOMP'S OPTOPHOBIA
Johan Plomp's Optophobia
Eigen Beheer

Optofobie betekent: angst om de ogen te openen. Een zeldzame angst, maar in ieder geval een aardige metafoer waarvan Johan Plomp zich bedient. Volgens een begeleidend schrijven zijn veel jazzmusici geneigd om alleen voor zichzelf te spelen. Ze kijken hun publiek niet aan.

Met zijn album 'Optophobia' wil Plomp hen de ogen openen, en meteen die van het publiek. Want 'er mag meer aan communicatie gedaan worden', zoals Arnold Dooyeweerd eind jaren zeventig al in Jazz Nu constateerde. Toen hadden jazzo's en impro's het hoog in hun bol, nu zijn ze eerder timide, maar de communicatie blijft een heikel punt.

Voor Plomp-adepten: na het leiden van bigbands en 'kleine bigbands' achtte de bassist en componist het moment aangebroken voor een kwintet in de traditionele bezetting: trompet, rieten, piano (en hier ook meer keyboards), bas en drums. Al eerder streefde hij ernaar een breed publiek te bereiken: zowel 'seasoned theorists' als zij die nooit eerder naar jazz luisterden. De muziek moet zowel verrassen als verwachtingen bevestigen.

Hoe klinkt dat? Op dit album combineert Plomp het oerkwintet met populaire klanken die later werden uitgevonden. Zware baspartijen, zowel door de toetsen als de bas neergezet, waarbij de verslaggever aan hardrock moet denken. Strijkers die overduidelijk uit een 'vintage' toetsenbord komen. Ritmies die misschien door de fysieke band worden gespeeld, maar tegelijk associaties opwekken met de mechanische tempo's die tegenwoordig uit de radio schallen.

Tegelijk is de bas akoestisch opgenomen en zit er geen overvloedige galm op de blazers. Plomp laat de instrumenten tot hun recht komen, wat betekent dat hij zijn technici en studio met zorg heeft gekozen. De improvisaties zijn ook écht jazz: niet te kort, mooi van opbouw, het zijn verhaaltjes. In de muzieksoorten waar Plomp naar verwijst, zijn die solo's gewoonlijk enkel decoratie. Goed mogelijk dat hiermee ogen worden geopend.

Jeroen de Valk

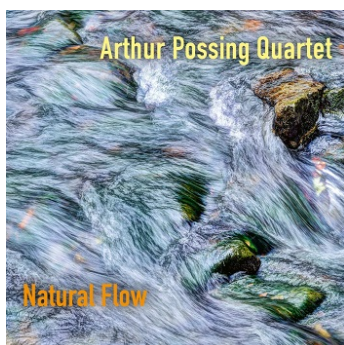
Bezetting:

Ian Cleaver (trompet), Bart Wirt (altsaxofon),
 Koen Schalkwijk (Wurlitzer, toetsen),
 Johan Plomp (bas), Pim Dros (drums).

Luister hier naar het titelnummer:

<https://www.youtube.com/watch?v=JCRgmtqssAQ>

ARTHUR POSSING QUARTET
Natural Flow
Double Moon/Challenge

'Natural Flow' is het tweede album dat de jonge Luxemburgse pianist Arthur Possing (1996) met zijn kwartet uitbrengt, na 'Four Years', het debuut in 2018. Ook nu zijn saxofonist Pierre Cocq-Amann en bassist Sebastian Flach van de partij. Slagwerker is dit keer de Luxemburger Niels Engel, die onder meer in Den Haag studeerde. Als extra blazer voegt trompettist Thomas Mayade zich op vier van de twaalf tracks bij het kwartet.

Allemaal goed opgeleide jonge musici, dat wekt verwachtingen en die worden waargemaakt. Zoals in meer hedendaagse jazz-formaties wordt er minder gespeeld op een expliciete, doorlopende beat zoals men in gangbare jazz kende, met doorlopende ritmische patronen op cymbals en een walking bass, of, als het om een rockbeat gaat, een 'recht' drumritme met een herhaalde basfiguur. Tempo's worden vrijer en de beat wordt meer gesuggereerd dan benadrukt. Er kan een link worden gelegd naar sommige free jazz en improvisatiemuziek uit de jaren zestig en zeventig waarbij de huidige jonge musici (anders dan dat tijdperk soms het geval was) in vrijere en collectieve improvisaties duidelijk vertrekken vanuit een grondige kennis van toonreeksen, akkoorden, jazz-standards en bebopidoom.

'Natural Flow' past in deze trend. Soms worden thema's rubato (zonder vast tempo) gespeeld, waarna een tempo pas gaandeweg op gang komt. Ook wanneer een openingsthema een vast tempo kent, start de daarop volgende solo soms vanuit een moment van stilstand. Dit alles vereist een hoge mate van interactie tussen de musici en het opent de mogelijkheid van een spannende solo-opbouw, zeker wanneer de vlam in de pan slaat, zoals in 'Le roi Arthur'. Tegelijk is er het risico dat het niet van de grond komt, zoals in 'New directions'.

Pianist Possing komt lyrisch naar voren in solo's en in de intro's, zoals in 'Elf'. Hij componeerde de meeste stukken en mag zich gelukkig prijzen met dit kwartet, waarin niet alleen de interactie met bas en drums opvalt, maar vooral de prominente rol van saxofonist Cocq-Amann, die tevens een drietal composities bijdraagt. In diverse stukken soleert deze bijzonder overtuigend, met een dwingende opbouw die de band meevoert naar een climax. In zijn compositie 'Sentietincelle' komen we terecht in een sfeer die aan Coltrane uit diens modale periode herinnert, maar gelukkig is Cocq-Amann niet de zoveelste Coltrane-kloon. Gastspeler Mayade op trompet en bugel vervalt in 'Memory' soms in snelle toonladders op en neer, waardoor een collectieve opbouw naar een climax minder lukt. Fraai is het door Possing geschreven openingsstuk 'Flow' in een (vaak gesuggereerde) snelle 6/8-maat waarin vanuit herhaalde ritmisch-melodische figuurtjes solo's volgen die de luisteraar, met name tijdens de spannende sopraansaxsolo, in het verhaal meetrekken.

Ruud Bergamin

Bezetting:

Arthur Possing (piano),
 Pierre Cocq-Amann (saxofoon),
 Thomas Mayade (trompet, flugelhorn),
 Sebastian Flach (bas),
 Niels Engel (drums).

Bekijk een video over de plaat:

<https://www.youtube.com/watch?v=tvGV5utKPKE>

SPOTIFY AFSPEELLIJST

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/3kRR8x1>

JAZZ OP HET PODIUM

REIO & RAPHAEL VANOLI

Bezetting:

Elvis Homan
(drums, modulares, drone synths),
Alessandro Russo (sax, effecten),
Simone Bottasso (accordeon, effecten),
Jorrit Westerhof (elektr gitaar, effecten),
Stefan Liestro (pedal-steelgit, effecten),
Marta Gonzalez (elektr cello, effecten),
Javi Herrero (modular synths, effecten),
Rok Zalokar (keyboards, effecten)
+ Raphael Vanoli (gitaar, effecten).

Datum en plaats:

27 september 2021, WORM, Rotterdam.

Rotterdam Electronic Improv Orchestra (REIO) benadert de werkelijkheid anders: 'REIO is een volledig elektronisch ensemble dat de grenzen van 'free electronic improv', geluidsmanipulaties en klankkleuren verkent, en zich overgeeft aan spontane interacties en organisch vloeiende cross-overs met behulp van elektronische apparaten. Alle parameters zijn geopend.'

Muziek zonder eigenschappen dus. Een synthese van spontane impulsen en klanken als experimentele vertelling, zonder specifieke doelen of verwachtingen. Alles is, gebeurt en verloopt anders. Benadering, manier, route en uitkomst zijn losgetrokken van conventies. Een aanvangspunt zonder statement, los van referentiekaders, buiten de comfortzones. Wiskunde zonder logica.

REIO trad voor het eerst op en presenteerde meteen het eerste album 'K Complex'.

Over de samenstelling van zijn Orchestra dacht initiatiefnemer, bandleider en drummer Elvis Homan goed na: "Muziek van REIO maakt de saamhorigheid compleet en is op een bijzondere manier zinvol. Bij het maken van de orkestopname (voor het debuutalbum 'K Complex'; red.) had ik de muzikanten en het geluid dat ze zouden produceren duidelijk voor ogen. Elk lid heeft zijn eigen dromen en verhalen vastgelegd die deel uitmaken van ons, wat bijdraagt aan onze reis als REIO."

De in Slovenië geboren Homan, onder andere bekend van Quartziet 4tet, beproeft een nieuw concept, waarin hij onbegrepend experimenteert met de mogelijkheden van elektronica. Als klassiek geschoold slagwerker kwam hij in aanraking met het complete arsenaal van [...vervolg in de rechterkolom](#)

Gitarist Raphael Vanoli en drummer-REIO-oprichter Elvis Homan.

(Foto: Joke Schot)

akoestische instrumenten waaruit een ritmesectie is opgebouwd. Zijn nieuwsgierigheid werd ook geprikkeld door het werk van conceptuele denkers zoals componist Pierre Boulez. Negen jaar geleden kwam hij naar Rotterdam om te studeren aan het Codarts conservatorium. In Nederland ontdekte hij een imponerende improvisatiescene.

In oktober 2020 formeerde Homan REIO uit docenten en oudstudenten van Codarts. Op basis van zijn kennis en ervaring wil hij een nieuw ensemble ontwikkelen waarin al zijn ideeën over muziek samenvloeien in interacties van elektronische manipulaties. Een fusie van unieke gebeurtenissen.

Maak kennis met Rotterdam Electronic Improv Orchestra:
<https://www.youtube.com/watch?v=fN-BkTtsNnM>

Deze avond is een première van Rotterdam Electronic Improv Orchestra en wordt het eerste album 'K Complex' gepresenteerd. K-complex verwijst naar het vermogen om het bewustzijn te verkennen tijdens (de tweede fase van) het slapen. Slapen en dromen vormen samen een geraffineerd mechanisme waarin rust, verwerking en alertheid kunnen samenvloeien tot een fascinerend of intrigerend geheel. Wat na het ontwaken vaak overblijft is het (willen) koesteren van vluchtige herinneringen of flarden. Denken en voelen kennen van nature geen moraal. De meeste instrumenten op het podium produceren mechanisch voortgebracht geluid. In combinatie met vervormende en manipulerende elektronica ontstaan oneindige klankmogelijkheden. Hoe dat uitpakt is aan de toehoorder. Regels loslaten is onmogelijk, want op basis van eerdere ervaringen dicteren ingesleten referenties gedachteloos de interactie tussen zender en ontvanger. Het experiment is gedoemd te mislukken. Strikt genomen bestaat exclusieve muziek alleen in het ondeelbare moment, waarin ontstaan, ervaring en verdwijning van clusters zeer dicht bij elkaar liggen. Registratie, herhaling of imitatie verbreken de magie. De kunst van het waarnemen is de kunst van het genieten. Eigen voorkeuren en conventies zijn van ondergeschikt belang. Beleef op basis van een naïeve attitude en durf in het moment te staan. Rotterdam Electronic Improv Orchestra brengt hoogstaand amusement van een andere orde, opent alle poriën en moedigt aan om een metamorfose te ondergaan. **Roland Huguenin**

Steve Coleman speelde op 24 september met zijn Five Elements in Le Reflektor. (Foto: Jean Schoubs)

FESTIVAL JAZZ À LIÈGE

Datum en plaats:

23 tot en met 26 september 2021, Luik.

Het festival Jazz à Liège vindt sinds 1991 plaats en ontving in de loop der jaren grootheden als het Count Basie Orchestra, pianist Chick Corea en de saxofonisten Sonny Rollins en Gerry Mulligan.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Pianist Eric Legnini speelde 23 september in Mirror City. (Foto: Jean Schoubs)

Thomas Bramerie baste in het trio van Eric Legnini. (Foto: Jean Schoubs)

Zangeres Robin McKelle op 25 september in Mirror City. (Foto: Jean Schoubs)

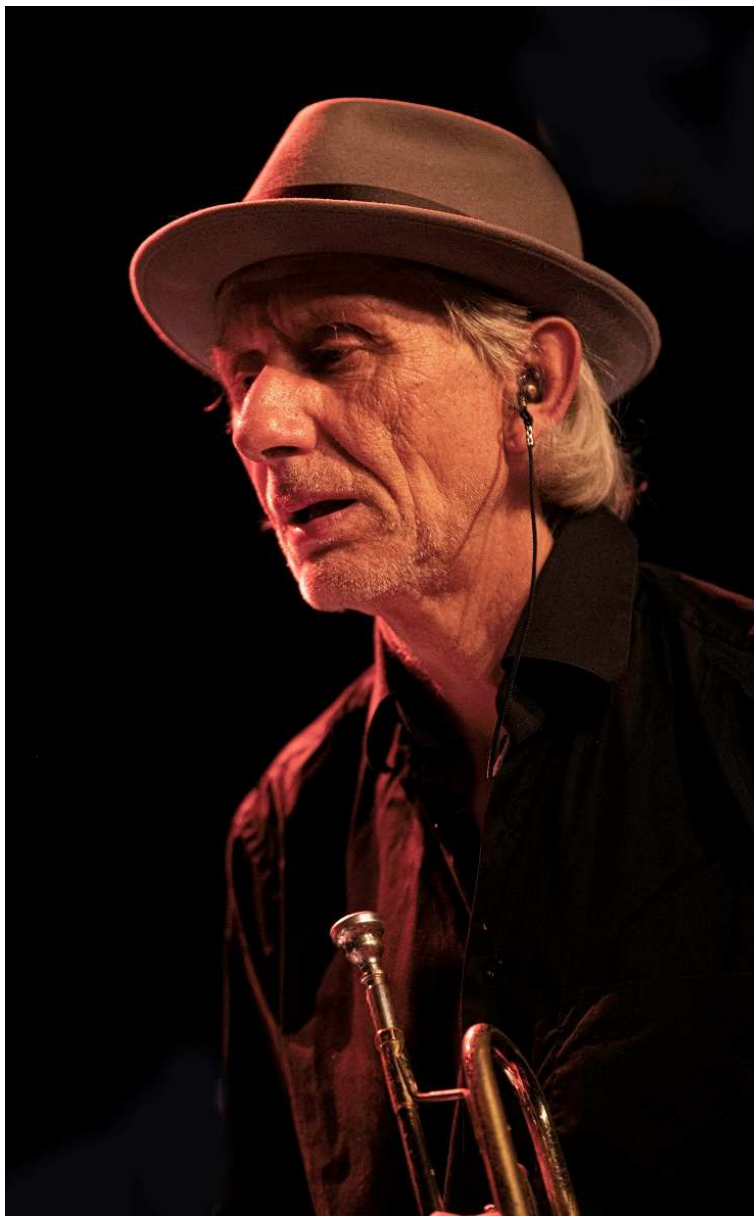

Jordan Smart van Mammal Hands (24 september, Mirror City).
(Foto: Jean Schoubs)

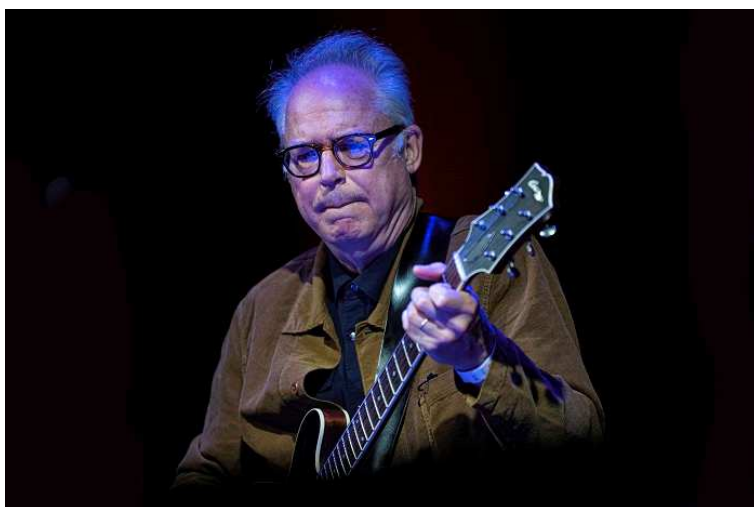
Dit jaar maakten in Luik onder anderen Steve Coleman & Five Elements, het Bill Frisell Trio, Kurt Elling & Charlie Hunter Quartet en trompettist Ibrahim Maalouf hun opwachting. Het festival speelde zich op zeven verschillende locaties af. Onze medewerker Jean Schoubs bezocht er drie (Trocadero, Mirror City en Reflektor) en maakte de foto's op deze en de vorige pagina.

Emmanuel Forster speelt bas bij de band van drummer Raphaël Chevalier Dufлот.
(Foto: Jean Schoubs)

Erik Truffaz was 23 september in Le Reflektor te gast.
(Foto: Jean Schoubs)

Bill Frisell (24 september, Trocadero)
(Foto: Jean Schoubs)

VARIA

Beeld en Geluid maakt historische platencollectie via app toegankelijk

Het instituut Beeld en Geluid maakt de historische platencollectie voor iedereen toegankelijk via de applicatie Groef. 'Deze webapplicatie geeft op een speelse en innovatieve manier een uniek inkijkje in het muziekaanbod in de platenwinkels van de jaren 1910-1960', aldus de makers. Dat inkijkje omvat meer dan achtduizend 78-toerenplaten, waaronder ook jazzrepertoire.

Bekijk hier een video over Groef:

<https://vimeo.com/612566087>

Billie Holiday in 1946.
(Foto: William P. Gottlieb)

Podcast 'Billie Holiday in New York'

Lezer Emile van Croonenburg attendeerde ons op een vierdelige podcast over Billie Holiday, gemaakt bij de Vlaamse omroep VRT. Daarvoor gingen Kurt Overbergh en Annelies Moons in 2015 naar New York op zoek naar het levensverhaal van de zangeres. Aan de orde komen de Harlem Renaissance, de Jazz Age, 'speakeasies', segregatie en de teloorgang van concertzalen als de Savoy Ballroom of historische plekken als 52nd Street. Ook ontmoeten ze zangeres Annie Ross (Billie's beste vriendin in de jaren vijftig), Lorraine Feather (haar petekind), pianist Junior Mance (die Holiday ontmoette tijdens de begrafenis van haar 'soulmate' Lester Young) en hedendaagse artiesten. De afleveringen duren een krap halfuur per keer. De serie werd in 2016 genomineerd voor de Prix Italia.

Download de afleveringen hier:

<https://bit.ly/3AOxfwo>

RAY CRAWFORD BIJ HET JIMMY SMITH TRIO

In de vorige editie van Jazzflits stond Erik Marcel Frans uitgebreid stil bij gitarist **Holland Ray Crawford**. Er zijn niet veel foto's van hem. Deze foto van Crawford als lid van het Jimmy Smith Trio is dan ook een welkome aanvulling. Helaas kwam de afbeelding pas binnen na de deadline van het vorige nummer, maar vanwege het unieke karakter plaatsen we deze alsnog. De foto werd in februari 1979 door Mon Devoghelaere - de eerste die een volwaardige discografie opstelde over saxofonist Bobby Jaspar in 1967 - gemaakt tijdens de Franse tournee van de organist. Smith staat geheel rechts. Holland Ray Crawford staat in het midden en de man links is drummer Kenny Dixon.

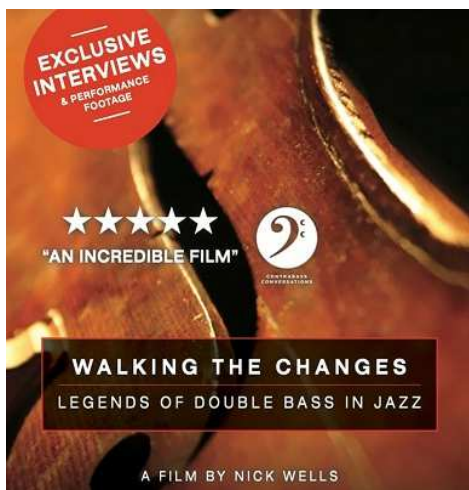

Michael Varekamp en Tess Merlot. (Foto: Anoeek van Nunen)

The Legends met jazz en chansons in theater

Op 8 oktober trappen The Legends - **Michael Varekamp** (trompet/zang), **Wiboud Burkens** (toetsen), **Tess Merlot** (zang), **Yoran Aarssen** (saxofoon, klarinet), **Harry Emmery** (bas) en **Erik Koojer** (drums) - in Amstelveen hun muziektheatervoorstelling 'Swingin' Paris' af. In de voorstelling nemen de musici de bezoekers mee naar een jazzkelder in het Parijs van de jaren dertig; de tijd van Josephine Baker, trompettist Louis Armstrong en klarinettist Sydney Bechet. 'Swingin' Paris' loopt tot in mei en doet theaters aan in onder meer Noordwijk aan Zee, Amsterdam, Zoetermeer, Dordrecht, Schiedam, Den Haag en Lelystad.

Meer info: www.thelends.biz

Documentaire over de contrabas en zijn bespelers op platform Vimeo

Sinds het voorjaar is op Vimeo tegen betaling een documentaire te zien over de contrabas in de jazz. In de film, getiteld 'Walking The Changes: Legends Of Double Bass In Jazz', figureren negentien bassisten en wordt om te beginnen in kort bestek de historie van de bas in de jazz geschetst. Regisseur Nick Wells strikte onder anderen de bassisten Ron Carter, Eddie Gomez, Larry Grenadier, Christian McBride, Avishai Cohen, Linan Dorin, Jasper Høiby en Dave Holland voor een gesprek. Vier bassisten, Larry Grenadier, Phil Palombi, Jasper Høiby en John Patitucci geven een miniconcert. De documentaire 'Walking The Changes' is hier te zien: <https://bit.ly/3ECmaB1>

muziekweb.nl

Muziekcollecties van Muziekweb en Beeld en Geluid samengevoegd

Vanaf 1 januari 2022 worden de muziekcollecties van Muziekweb en Beeld en Geluid samengevoegd. Door de fusie ontstaat er een online muziekbibliotheek met miljoenen tracks, waaronder ook veel jazz. Muziekweb heeft sinds begin jaren zestig alles aangeschaft dat op de Nederlandse markt is verschenen. Beeld en Geluid bezit concertregistraties, een grote collectie radio-uitzendingen en vele uren aan muzikale televisieprogramma's. De muziekcollectie kan onder mee via internet worden geraadpleegd.

Finale Conservatorium Talent Award op 30 oktober met Jazz Orchestra of the Concertgebouw

Studenten van zeven Nederlandse conservatoria strijden op 30 oktober in Den Bosch om de Conservatorium Talent Award 2021. De finalisten zijn pianist Koen Gijsman, saxofonist Cosimo Gentili, gitarist Giorgio Stienstra, zangeres Luca Warmer, trompettist Jaap de Vries, saxofonist Rik van der Made en trompettist Bram van de Glind. Vanwege het tienjarig bestaan van het concours speelt iedere finalist een eigen compositie met het Jazz Orchestra of the Concertgebouw. Plaats van handeling is Podium Azijnfabriek. De winnaar ontvangt 5.000 euro, te besteden aan talentontwikkeling. Ook is er een prijs voor de beste compositie van 1.000 euro. Die wordt betaald uit het Mingus Fonds (een CultuurFonds op naam voor jazz en geïmproviseerde muziek). De Conservatorium Talent Award werd in het leven geroepen door Bert Boeren, trombonist van het Jazz Orchestra. De laatste winnaars waren gitarist Gijs Idema (2020) en saxofonist Mo van der Does (2019).

Zangeres Samara Joy won in 2019 de Sarah Vaughan International Jazz Vocal Competition. (Persfoto)

Veel gratis concerten tijdens festival So What's Next?

In twee zogenoemde showcases, een Amerikaanse en een Europese, is tijdens het komende festival So What's Next? een groot aantal gratis concerten te bezoeken in de binnenstad van Eindhoven. In de Europese showcase spelen onder anderen Neue Grafik Ensemble, het Ingen Navn Trio, zangeres Berenice van Leer, Das Sound Kollektive, Half Easy Trio, Redbourg Group, Francesca Remigi Archipelagos en ALEXANDER. In de Amerikaanse showcase onder anderen The NYChillharmonic, gitarist Naia Izumi, Genevieve Artadi & Chris Fishman, Neue Grafik Ensemble, pianist Nduduzo Makhathini en zangeres **Samara Joy**. Tegen betaling zijn in onder meer het Muziekgebouw Eindhoven en de Paterskerk concerten te bezoeken van José James met het Metropole Orkest, Emma-Jean Thackray & vibrafonist Joel Ross, Steam Down, Butcher Brown en gitarist Bram Stadhouders. Het festival is van 29 tot en met 31 oktober en omvat in totaal zo'n zeventig optredens.

Meer informatie: <https://sowhatnext.nl/>

Ruud Bergamin doceert over jazz

Jazzflitsmedewerker Ruud Bergamin start op 7 oktober bij de Volksuniversiteit Rotterdam zijn cursus 'Baanbrekers en smaakmakers in de jazz'. Hij vertelt daarin over de ontwikkeling van de jazz-improvisatie in ruim honderd jaar, staat stil bij de Nederlandse jazz vanaf 1920, behandelt enkele saxofonisten die school hebben gemaakt en zet jazz af tegen klassieke muziek. De cursus is bedoeld voor elke muziekliefhebber. Voorkennis is niet nodig. De cursus telt acht lessen. Op 10 februari 2022 wordt de cursus herhaald.

Meer informatie:
<https://bit.ly/2ZABEoW>

Waalse omroep RTBF biedt de klok rond jazz via internet

Sinds 30 augustus biedt de Waalse omroep RTBF via een internetkanaal 24 uur per dag jazz aan. De programmering bestrijkt honderd jaar jazz en besteedt aandacht aan de verschillende jazzstromingen. De Belgische jazz heeft een belangrijke plaats op het station, waarmee het zich onderscheidt van andere gelijksoortige streams op het web.

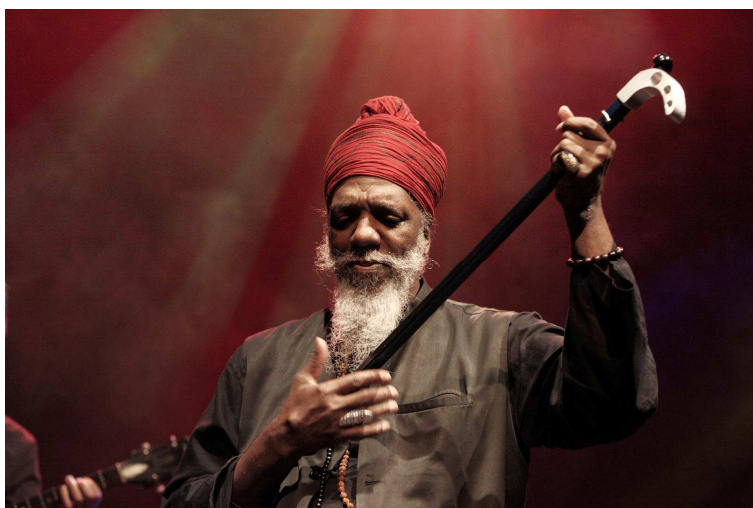
Musique3 Jazz is te beluisteren via:
<https://bit.ly/3kQa4MF>

Weer JazzFestafette op 17 oktober

Vorig jaar kon het niet, maar nu is er op 17 oktober weer een JazzFestafette in de bibliotheek op het Amsterdamse Java-plein. Tijdens deze editie worden muziek en verhalen met elkaar verweven. De concerten zijn in drie zalen; iedereen bezoekt in een andere volgorde hetzelfde (estafette)programma. Zangeres en pianiste Maartje Meijer gaat met dichter Ingmar Heytze poëzie op muziek zetten, percussionist Vernon Chatlein neemt de bezoeker mee in de muziek, geschiedenis en cultuur van Curaçao, en saxofonist Sam Newbould speelt met zijn band muziek geïnspireerd op verhalen uit de jeugd van Sam in het noorden van Engeland. Het festival begint om 16.00 uur.

Meer info: <https://bit.ly/2WtM34M>

OVERLEDEN

Organist **Dr. Lonnie Smith** overleed 28 september op 79-jarige leeftijd. De volgende Jazzflits meer over hem in dit overzicht. (Foto: Joke Schot)

George Mraz, 16 september 2021 (77)

Tsjechisch bassist. Veranderde zijn oorspronkelijke voornaam Jiří, toen hij internationaal doorbrak. Maar stond erop zijn achternaam aan te houden. Vond in New York meteen aansluiting bij de groten: pianist Oscar Peterson, Thad Jones-Mel Lewis Orchestra, saxofonist Stan Getz.

Ruth Olay, 3 september 2021 (97)

Zangeres. Trad op in de clubs van San Francisco en omstreken. In de jaren zeventig pendelde ze tussen de Scandinavische landen en de westkust van de VS. Platen: 'Live At Mr Kelly's', 'Soul In The Night'.

Leroy/Lee/Leo Anthony, aug/sept 2021 (96)

Baritonsaxofonist, speelde van 1946 tot 1954 en nog eens in de jaren zestig in band van zijn oudere broer Ray (nu 99). Begon als Brother Lee Roy daarna een eigen band, die zich richtte op rhythm-and-blues. Maakte ruim dertig kantjes voor het label Epic.

Jemeel Moondoc, 29 augustus 2021 (76)

Amerikaanse altosaxofonist. Weinig orthodoxe blazer, die na kennismaking met pianist Cecil Taylor in allerlei combinaties speelde, waarin onder anderen bassist William Parker en de drummers Ed Blackwell en Dennis Charles. Met de laatste was hij hier in 1991 te horen. Platen op Soul Note (jaren tachtig) en Eremite (jaren negentig).

Ronnell Bright, 12 augustus 2021 (91)

Pianist. Begeleidde de zangeressen Carmen McRae, Sarah Vaughan, Lena Horne, Nancy Wilson. Legde in de jaren vijftig een drietal platen vast met een trio. Ging vervolgens theologie studeren.

Colin Bowden, 1 augustus 2021 (89)

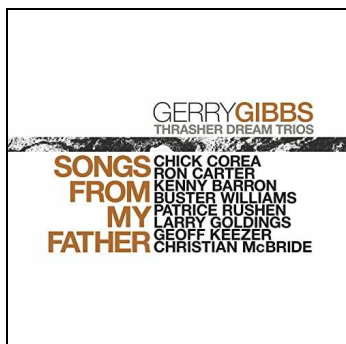
Engelse drummer bij Ken Colyer, de New Crane River Jazz Band, Chris Barber en incidenteel bij andere traditionele bands. Op vele sessies van de partij als freelancer.

Abbi Hübner, 27 juli 2021 (88)

Duitse trompettist in diverse traditioneel ingestelde bands rond Hamburg.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 27 september 2021

1 Gerry Gibbs

Songs From My Father
(Whaling City Sound)

2 Kenny Garrett

Sounds From The Ancestors
(Mack Avenue)

3 Antonio Adolfo

Jobim Forever
(AAM Music)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 oktober 2021

Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia)

ALEXEY KRUGLOV/JAAK SOOÄÄR

Music Without Borders (Art Beat Music)

Paweł Brodowski, Jazz Forum (Poland)

ADAM BAŁDYCH QUINTET & PAOLO FRESU

Poetry (ACT)

Mike Flynn, Jazzwise (UK)

XHOSA COLE

K(no)w Them, K(no)w Us (Stoney Lane Records)

Anna Filipieva, Jazz.ru (Russia)

ANNA KOROLEVA

Antigravity (Jazzist)

Jan Granlie, Salt-peanuts.eu (Pan-Scandinavian)

JONAS WESTERGAARD TRIO

Positioner / Positions (ILK MUSIC)

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Germany)

FABIANA STRIFFLER

Archiotić (Traumton)

Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com (Turkey)

GIOVANNI MIRABASSI

Pensieri Isolati (Jazz Eleven)

Henning Bolte, Written in Music (Netherlands)

ALISTAIR PAYNE/SUN-MI HONG IN

Slow Walk (self-released)

Tony Dudley-Evans, LondonJazz News (UK)

RUTH GOLLER

Skylla (Vula Viel Records)

Magnus Nygren, Jazz/Orkester Journalen (Sweden)

CHRISTER BOTHÈN

3 Omen (Bocian Records)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark)

CHES SMITH & WE ALL BREAK

Path Of Seven Colors (Pyroclastic Records)

Lars Mossefinn, Dag og tid (Norway)

FLUKTEN

Velkommen håp (Odin)

Matthieu Jouan, Citizenjazz.com (France)

CRAIG TABORN

Shadow Plays (ECM)

Axel Stinshoff, Jazz Thing (Germany)

FABIANA STRIFFLER

Archiotić (Traumton)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy)

THE CLAUDIA QUINTET

Evidence-Based (Flexatonic Records)

Eric Therer, JazzMania (Belgium)

BINKER GOLDING

Abstractions of Reality Past and Incredible Fearthers (Gearbox)

Jos Demol, Jazzhalo.be (Belgium)

MARC JOHNSON

Overpass (ECM)

Katherine Zyabluk, Meloport (Ukraine)

SONCE TRIO

Five Seasons (Eigen Beheer)

Jacek Brun, Jazz-fun.de (Germany)

RAY ANDERSON POCKET BRASS BAND

Come In (Double Moon Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.